cōcedatur in honorē ⁊ augmentū vniuerſalis eccleſie. q̄ viris lr̄atis pmaxime noſcit̄ indigere. ſ. de magiſtris c. i. ⁊ ꝑ totū. ⁊ j. de ele. cū ex eo. ⁊ nō ſolū papa. ſ; et inferiores prelati dāt clerico licētiā ſe ob has cauſas abſentandi. ⁊ hoc videt̄ lex intelligere de epis vt nota. de cle. nō reſi. int̄ q̄ttuor ſino. ⁊ hoſti. intelligūt hoc etiā de iferiorib⁹ p̄la. ꝑ dec. e. ti. relatū ibi p̄latoꝝ ſuoꝝ ⁊c. diſpēſatōeȝ aūt de q̄ loquit̄ decre. de elec. cū ex eo. dico ꝙ ſoli epi. ⁊ ipoꝝ ſupiores facere pn̄t cū de eis ſol' caueat̄ ibidē ⁊ ibi dicā

a ¶ Altera cū eas obtinēt ex diſpenſatōe. vt̄ ſūt tales eccl'ie q̄ ſit̄ pn̄t de iure teneri. qḋ dic vt diri. ſ. e. grā io.

b ¶ Romana curia q̄ hodie h; priuilegia ſtudij. vt. j. de priuil'. c. ij. ꝑ quaȝ decre. ēt vt̄ ꝙ hi q̄ ſunt in ſtudio de iure cōi poſſent ꝑcipe fruct⁹ ſuoꝝ bn̄ficioꝝ. qḋ ñ eſt verū ſed illud intellige vt ibi dicā. Joan. an.

eccl'iaꝝ ſuarū altera [a] reſiderēt aut in romana [b] curia moram trahrēt. ſeu alio [c] certo loco. l' etiā vbicūq; [d] exq̄ inſolentie oriunt̄ vagādi [e] ⁊ diſſolutōis [f] preparatur materia. minuit̄ cultus diuinus. quem deſideramus augeri [g]. ⁊ officiuȝ plerumq; propter quod beneficium eccleſiaſticum datur [h] omittitur. nos volentes emēdare [i] preterea. ⁊ quantū [k] poſſumus aduerſus futura cauere [l]. omnes huiuſmodi ⁊ ſimiles indulgentias [m] perſonis ñ eccleſijs vel dignitatibus [n] datas penitus reuocamus. ⁊ earum [o] conceſſionē noſtris volumus exulare temporibus [p] q̄q; nobis licere nō patimur noſtris ſucceſſoribus iudicamus [q] ¶ Bonifaci⁹. viij.

¶ De conſuetudine.

c ¶ Alio certo loco puta. quia in indulgentia dicitur ꝙ perpetuo. donec in domicilio ſuo habitauerint. fructus percipere poſſint.

d ¶ Vbicūq; ꝙ ſic gn̄aliter ſe h; indulgentia io. an.

e ¶ Vagādi. qḋ facere ñ dn̄t clerici. lxvi. di. clericum. naȝ ⁊ ꝑ horam ab eccleſia non dn̄t abeſſe. vt. xcij. di. c. vlti.

f ¶ Diſſolutōis. q̄ moribus ⁊ habitu ē in clericis amputanda. xxiij. di. qui epſ. ⁊ c. ſe. xxi. q. iiij. c. i. ⁊ per totum de vi. ⁊ ho. cle. clerici. ⁊ j. de preben. cum ſingula.

g ¶ Augeri. ſ. de conſti. c. penul.

h ¶ Datur vnde priuatus officio. ⁊ beneficio priuatus intelligitur cum ſit eius ſequela. lxxxi. di. eos. ⁊ c. ſiq̄ ſacerdotum. xxxij. di. preter hoc. ⁊ ibi de hoc. ⁊. ſ. d cle. ex. ministratores de ap. paſtoralis cum ſi. ioā. an.

i ¶ Emēdare. xxxv. q. ix. ſententiā. de re iudi. cum oli. xxij q. iiij. magne. de ap. cū ceſſante. de ſen. ex. c. ſacro. ⁊ i auc. de nup. circa prin. coll'. i. ibi imperator. nō erubeſcimus ſiquid melius hoꝝ q̄ prius ipſi diximus adinueniamus competentē priorib⁹ imponere correctionē. ne ab alijs corrigi expectemus. ad idem de accuſa. qualiter ⁊ q̄n. i.

k ¶ Quantum poſſumus. ſi. ſ. in proemio huius li.

l ¶ Cauere. no. futura ꝓcauenda. xxiij. di. in noie dn̄i. ⁊ ꝓcura. c. i. de ſer. nō or. c. i. ⁊ exempla preſentia ⁊c. lxxxij. diſ. plurimos. ff. loca. ſiquis domum. §. i. ioannes an.

m ¶ Indulgentias. ꝑpetuas. ſ. nam de his. ſ. dixerat.

n ¶ Vel dignitatibus. ſi g̃ dignitati vel eccl'ie datū eſſet tale priuilegium ꝑ hanc decre. reuocatum non eſt. ⁊ potuit eſſe ratio. quia non tantus fauor perſonis debetur ſicut dignitatibus vel eccleſijs. de elec. cū nobis oli i fi.

o ¶ Et earum. prouidit huculq; circa preterita. nūc cauet circa futura.

p ¶ Tpib⁹. Quid ſi tales indulgētias de nouo cōcedat

valēt. q2 nō potuit ſibi legē īponere a q̄ ſibi ñ licerēt recedere. ad hoc. ff. de le. iij. ſiq̄s in pꝛin. ff. ꝓ ſocio cū duobus. §. papinian⁹ in fi. ⁊ primā ōſtitutionē tollit ꝑ ſecūdam. l; de ipa non faciat mentionē. ſ. e. ti. pri. l;.

q ¶ Judicam⁹. ſi. ℭ. de legi. digna vox iudicare potuit. ſ; ñ legē iponere. q2 par in parē nō h; imperiū. ſ. de ele. innotuit cum ſuis concor.

COnſuetudinē [r] quā in vīa eccleſia ſeruatā aſſeritis tāto tp̄e. ꝙ in ōtriū memoria ñ exiſtit [s]. v; ꝙ ipſi⁹ eccleſie canonici duos ꝑſonatus. aut duas dignitates vl' p̄poſituras [t] ſeu adminiſtratōnes. aut duo officia [u]. vl' eoꝝ alteꝝ [x] cū reliq̄ i ſimul' ⁊ p̄bendā poſſit i ea [y] licite [z] abſq; diſpenſatione ſedis [a] ap. obtinere corruptelā cū ſacris ſit inimica canonib⁹ [b]. ⁊ ab ambitōis [c] radice ꝓceſſerit merito reputantes eā auctoritate ap̄lica reprobamus. voſq; ad ipſi⁹ obſeruantiam etiā ſi iuramēto [d] firmata extiterit. cū iuramentū iniq̄tatis vinculum [e] nō exiſtat. decernim⁹ nō teneri ſtatuētes. vt cū vnuȝ [f] offm̄ vix digne valeat aliquis adiplet̄ nll'i liceat dceto niſi [g]

r ¶ COnſuetudinē. pretextu conſuetudis ēt iurate l' q̄ntocūq; tp̄e obſuate ñ pōt q̄s niſi vnicū ꝑſonatū dignitatē vel aliō ꝑpetuū officiū ſil' cū canonia ⁊ prebēda in aliq̄ eccl'ia abſq; diſpenſatōe ſe. ap obtinere vel iā obtēta tenere. ⁊ ōtra p̄ſumptuȝ irritū eſt omnino.

s ¶ Nō exiſtit. ſi. ſ. de ꝟ. ſig. ſup quibuſdā. ⁊ ſi ōſuetudo iſta al'. legitima fuiſſ; ñ eēt neceſſe in ea titulum oñdere. j. de preſcrip. c. i. vt̄. n. conſuetudo tal'. ius inducere. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. i. Sed cū cōſuetudo talis corruptela ſit. longitudo tāti tp̄is nō ꝓdeſt. ⁊ ē ſi. j. c. p.

t ¶ Prepoſituras. certa dignitas i eccleſia. l; al's omnes qui preſunt prepoſiti dicantur. ſ. de ꝟ. ſig. q̄uis

u ¶ Officia. perpetua. vt. j. ſequitur.

x ¶ Alterum. cum reliquo id eſt dignitati cum ꝑſonatu vel prepoſitura vel adminiſtratione vel officio perpetuo ſimil' cum prebenda prout ſtatim ſequitur.

y ¶ In ea eadem eccleſia.

z ¶ Licite. xxij. q. ij. faciat.

a ¶ Sedis apoſtolice. Nota caſum in quo ſolus papa diſpenſat. duos ſimiles habes infra de preben. cum ſingula.

b ¶ Canonib⁹. lxx. di. ſanctoꝝ. de conceſ. preb. lr̄as. ⁊ h̄ idem dicebat conſtitutio vrbani que incipiebat ꝑuiſiōnis. vnde tracta fuit decre. iſta.

c ¶ Ambitōis. ſ. de p̄ben. q2 intantū. de elec. dudū. ij.

d ¶ Juramento. ſpāli vel generali non curo. q2 ſi ſpecialiter iurarent hanc cōſuetudinē expreſſe ſeruare. fuit iuramentum temerarium. ⁊ non ſeruandum. ⁊ de eo qḋ iurauit poſſet ⁊ deberet imponi penitentia. de iureiur. ſicut ſi generaliter iurauit ſe ſeruaturum conſuetudines ipſius eccleſie. iuramentum iſtud ad poſſibilia ⁊ licita tantum extenditur. vt. j. de iureiur. c. i. io. an.

e ¶ Vinculum. i. vinculans vel obligans in iniquitate ⁊ concor. xxij. q. iiij. inter cetera. ſ. de iureiur. quanto. et j. de iureiur. c. i. io. an.

f ¶ Vnū officiū cōcor. lxxxix. di. ſingl'a. ſ. de hre. cū ex iniūcto. ⁊ j. de p̄bē. cū ſingula q̄ ponit ſilem caſum. ⁊ eſt ſi. ſ. de cele. miſ. referente. ⁊ de conſe. di. i. ſufficit

g ¶ Niſi vnicū. ſ; vt̄ ꝙ d diſpēſatōe iferioris a papa vni cū ꝑſonatū l' officiū cū canonicatu ⁊ p̄bēda poſſit hr̄e

⁊ſic poſſet approbari illa opiõ poſita p ter. ſ. ꝯceſ. p̄ben. lr̄as i fi. vl. glo. ⁊ idē credo ſi h̄ eēt ꝺ ſtatuto l' ꝯſuetudīe eccl'ie. ſ. de reſcri. eā te. ibi erat ideꝫ archi. ⁊ canonic⁹. ad idē. j. ꝺ p̄bē. q2 ſepe. ſ. de ꝯceſ. p̄be. poſtulaſtis. j. de ap. a colla. ⁊ j. de p̄bē. cū i eccl'ia. i qb⁹ hn̄s q2 ep̄s p̄bēdari⁹ et canonic⁹ ē i eccl'a

a ¶ Quocūq3 noīe vn̄ p hēcēt camerlangariā. l' maſſariā l' economatū ꝑpetuū credo ꝓhibitū. io. an.

b ¶ Vel iā obtēta qd ḡ ꝺ obtētꝫ q̄ro qd retinere. ⁊ qd dimittere poterit vr̄ q2 ſ ver optio. ar. ſ. ꝺ p̄bē. referēre. ⁊ c. pterea ⁊ melī⁹. j. ꝺ p̄bē. cū ſingula. §. i. l' dicat q2 ſecūdo adeptū retinere poterit. ⁊ n̄ primū cū vacauerit. p̄mū ipo iure p p̄dictā decre. de ꝯceſ. p̄ben. lr̄as ad decre. cū ſingl'a. dici poſſet q2 i alio caſu.

vnicū ꝑſonatuꝫ l' dignitatem aut ꝑpoſiturā ſiue adminiſtratōꝫ vel officiuꝫ ꝑpetuuꝫ. q̄cunq3 [a] noīe cēſeant cuꝫ p̄bēda i ſimul. abſq3 diſpēſatiōe dicte ſedis in eadeꝫ eccl'ia obtinere vel [b] iam obtēta tenere. quod ſi a quoquā ſecus p̄ſumptuꝫ fuerit irritum ſit omnino [c]

¶ Idem.

Non putam⁹ illā ꝯſuetudinē q̄ntocūq3 [e] tpe de facto [f] ſeruatā ꝯſonā rationi. q2 ab officiali [g] epiſcopi ad eundem ep̄m valeat appellari. ne ab eodem [h] ad ſeipm. cū ſit idem auditorium [i] vtriuſq3 [k] appellatio interpoſita videatur [l]

c ¶ Dio. vt poſſim⁹ dicere q2 oib⁹ careat. ſic loq̄t' io. an q2 oia illicite concupiuit. facit. ſ. de trāſla. lꝫ. ⁊ c. quanto ⁊ melius. j. de p̄ben. cum ſingula. i. ꝛn̄. in fi. io. an.

d ¶ Non putamus. nō valet conſuetudo q2 de officiali epiſcopi ad ep̄m appelletur.

e ¶ Quātocūq3. et ſi i ꝯriū n̄ ſit memoria. ſ. c. pri. io. an.

f ¶ De facto bene dicit quia de iure non. vt. j. dicā.

g ¶ Officiali. gn̄ali. ſ. ſec⁹. n. ſi delegat⁹ eēt ad cām ſpālē ab ep̄o. q2 tūc ad ipm ep̄m appellari deberet. de offi. ꝺle. ſup q̄oniꝫ. de ap. dilecti. ⁊ ibi de hoc. ff. q̄s ⁊ a q̄ ap. ſit. l. i. ⁊ reprobata ē p iſtud. c. glo. gof. q̄ no. i ſūma de offi. vi. § itē dubitari. q2 ꝺ officiali epi dꝫ ad ep̄ꝫ appellari. ⁊ adde qꝺ dicā. j. de ap. romana. i. rn̄. Et reprobata ē glo. ter. poſita in ipo. c. dilecti filij prior de ap. vbi dicebat q2 de cōſuetudie poterat induci q2 de officiali ad ep̄ꝫ appellaret' ſic iducit' ex eo. q2 omiſſo medio appellaret' ad ſupiorē ⁊ idē dicebat hoſt. j. de ap. romāa. i. rn̄. ⁊ eadē rōe. ſꝫ falſū eſt vt hic vides. ⁊ pōt eē rō. q2 appellatio ē de minori iudice ad maiorē ꝓuocatio. vt no. ſumiſte. Hoſ. ⁊ alij i. ti. de ap. ſꝫ hic n̄ ꝓuocabat' ad maiorē. ſꝫ ad parē vel eūdē vt hic vides. ptꝫ ḡ ex ipi⁹ appellatōis deſcriptōne q2 hic appellatio dici n̄ pōt. vn̄ ꝯſuetudie induci nō poterit id ꝑpter qꝺ appellationis ſubſtātia deſcriptōe mutet'. ex q̄ rōe ſeq̄tur. q2 n̄ valeret cōſuetudo q2 ad minorē appellaretur. ſicut vides in ſimili. q2 nō valet pactū factū in p̄caꝛio. p qꝺ ipi⁹ p̄carij natura mutet'. vt ſi vſq3 ad certū tp̄s det'. et an̄ tp̄s reuocabit'. ff. de p̄ca. l. cū p̄cario. Preterea lꝫ interlocutoriā ſuā iudex reuocꝫ. diffinitiuā tn̄ nō qꝺ. dic vt no. de ap. cū ceſſante. cū ḡ official' ſentētia ſit epi. nō miꝝ ſi ipe adiri nō pōt. ⁊ nō ob. q2 p ꝯſuetudinē pōt appellari omiſſo medio. q2 appellare gradatī nō eſt de ſubſtātialib⁹ appellatiōis. ſꝫ de circūſtantijs. vn̄ appellat' ad papā ⁊ ad legatū omiſſo medio. ⁊ circūſtātie ꝯtrariū p actū tolli p̄nt. ſ. de cōmo. c. vno. de dep̄o. bona fides. ſic ⁊ iſta circūſtātia p ꝯſuetudinē. vt p̄dicta ꝺcre. ro.

h ¶ Ab eodē. ad ſeipm. i. de officiali ad officialē. l' veri⁹ i. ¶ de ep̄o ad ep̄m

i ¶ Auditoriū. j. de ap. romana. i. rn̄.

k ¶ Vtriuſq3 epiſcopi ⁊ officialis.

l ¶ Videat'. Cōtra. j. de ap. a collatōe. vbi de ep̄o ad eūdē ep̄m appellat'. So. n̄ ē idē ꝯſiſtoriū epi inq̄ntū ē canonicus ⁊ ei⁹ inq̄ntū ē ep̄s. ⁊ iō ſi collationi interfuit vt canonicus ad eū bene poterit appellari. vt ibi. ⁊ eodē mō r̄nderi pōt ad iura p ter. inducta in ſupradicta glo. Itē no. q2 lꝫ ſit idē ꝯſiſtoriū epi ⁊ ei⁹ official'. ita q2 n̄ appellatur ꝺ officiali ad ep̄ꝫ. tn̄ ſi official' epi recuſat'. ſuſpitōis cā corā ep̄o ē ꝓbāda. j. de offi. dele. ſi ꝯ vnū i fi. vn̄ lꝫ dicam⁹ q2 appellatio ⁊ recuſatio p̄ia ſint nō eſt ver̄ p oīa vt recitari ſolet. ſ. de ap. ſup eo. ij. vn̄ i recuſatōe r̄curit' ad parē. ⁊ obtinet ēt in delegatꝫ dant' cū clauſula. qꝺ ſi n̄ oēs. vt in eadeꝫ decre. ſi ꝯtra ipn.

¶ Idem.

Non ē [m]. vn̄ tn̄ al's ſit p̄ſcripta [n] canonice [o] cōſuetudo [p] quā [q] allegat ep̄s rep̄bāda. q2 i iq̄rēdis puniēdis et corrigēdis [r] ſubditoꝝ exceſſibus [s] ꝯſiliuꝫ ſui capl'i req̄rere minime teneat' [t]. ¶ Idem.

Cum [u] i tua [x] eccleſia in q̄ conſuetudo [y] habetur q2

m ¶ Non ē. valet cōſuetudo preſcripta. q2 ep̄s inq̄rēdo puniendo ⁊ corrigēdo ſubditoꝝ exceſſuſ ſui capituli ꝯſiliū req̄rere non teneat'. ⁊ corrigit' qꝺ no. p hoſti. ſ. de his q̄ fi. a p̄la. ſine cō. c. nouit. ⁊ c. ea noſcit' i fi.

n ¶ Preſcripta ſuper hoc vide qꝺ no. de conſuetudine c. vi. ⁊ viij. di. fruſtra.

o ¶ Canonice. ſ. cum bona fide ⁊ titulo quod dic vt. j. de preſcrip. c. i.

p ¶ Cōſuetudo q̄ deſcribit' eē ius qꝺdā morib⁹ iſtitutuꝫ qꝺ p lege ſuſcipit' cum deficit lex. i. di. ꝯſuetudo.

q ¶ Quā allegat ⁊ ꝓbat. ei enim nō credit'. lꝫ ep̄s ſit. vi. q. ij. ſi tantum. ⁊ c. placuit.

r ¶ Corrigēdis. iſta omnia de generali demādatōe epi n̄ tranſeunt in officialem. j. de offi. vi. c. ij. nec beneficioꝝ collatio. e. ti. c. vlti.

s ¶ Exceſſibus ad quos corrigēdos proceditur multis modis. vt. ſ. de ſimo. lꝫ heli. io. an.

t ¶ Teneat' ad qꝺ al's tenet' de iure cōi. xv. q. vij. ep̄s nullus de exceſ. p̄la. c. i. al's irrita eēt ſn̄ia ſua. vt ibi i. c. ſi ep̄s ⁊ ꝯcor. de his q̄ fi. a p̄. nouit. ⁊ c. quāto ⁊ de talib⁹ ſenioribus intelligit'. de accu. q̄liter. ij. ꝺ ſi. lꝫ heli. xv. q. vij. ſiq̄d lxxxvi. di. ſiquid. ⁊ hic adde qꝺ no. xv. q. vij. epiſcopus. de offi. or. c. irrefragabili.

u ¶ Cum in tua eccleſia. Per reſcriptum apoſtolicū quo de p̄benda primo vacatura mandat' alicui prouiden. laudabilis illius eccleſie ꝯſuetudo non tollitur. hic eſt q2 ſi ibi ē ꝯſuetudo. q2 antiq̄ores canonici vacātes p̄bendas poſſint optare gradatī. illo nō obſtante mandato poterit antiquior vacantē optare p̄bendaꝫ. ⁊ expectatis p. xx. dies optare volentibus executor de non optata ꝓuidebit eidem. ſi aūt p̄bendam vacantē in curia papa conferret. tūc illam antiq̄or optare non poterit. ioan. an.

x ¶ Tua i bon̄. ē tal' ꝯſuetudo. ⁊ in mult̄ alijs eccleſijs

y ¶ Conſuetudo. no. ſimpliciter dixit ꝯſuetudo. n̄ dixit preſcripta. no. igit' q2 vbi ꝯſuetudo rōnabil' ē ⁊ nō ꝯtra ius. ſufficit ſi ſit longeua. lꝫ. xl. annis preſcripta non ſit vn̄ dixit io. tunc ſufficere ſpacium. x. annorum. hoc no. xij. di. conſuetudo. ⁊ facit pro his que no. inno. ⁊ hoſti. ſ. e. ti. c. vlti. ⁊ cōpoſ. ibidem in p̄ria glo. vbi dicit ſic iudicatum fuiſſe per papam in mediolan̄. eccleſia in qua erat ꝯſuetudo ſuata. xxv. ān̄. q2 antiq̄or canonic⁹ poſſꝫ mutare domū. ⁊ ꝓnunciauit papa illam valere. lꝫ. xl. annis p̄ſcripta nō eēt. Si. n. papa h̄ putaſſet preſcriptōꝫ req̄rita hoc addidiſſet. vt. ſ. addidit. c. proxi. Iſta vero con-

ſuetudo innitit rōi ꝛ eq̄tati iuris. vt pȝ in glo. ſe. ꝛ quod hic dic de conſuetudine. puta ꝙ ꝑ etiā in ſtatuto. ad hoc s. e. li. ꝺ conſti. c. i. ꝛ quod ibi dixi.

3 ¶ Antiquiores. nō etate ſȝ tpe q̄ in eccl'ia militauerūt. ꝛ idē ſi eſſet ꝯſuetudo ꝺ antiquoribꝫ etate vel maioribꝫ ordine vel aliā eq̄tatē ꝯtinēs. ꝛ no. ꝙ ꝯſuetudo iſta innitit eq̄tati canonice q̄ vult antiq̄ores ꝑferre canonicos. ad h. lxi. di. q̄d ꝓderit. ꝛ. c. ſe. ad ſi. ꝛ. lxxiiij. diſ. epoꝝ. cum ſi.

a ¶ Gradati. ſ. ꝙ ꝑmo antiq̄or mutare poſſit. ꝛ ſi mutare noluerit ꝑm⁹ poterit mutare ſecūdus. ꝛ nolēte ſecūdo terti⁹. ꝛ ſic ꝺ ſingul'. ꝛ hoc vult dicere. Io. an.

b ¶ Meliores. ſ. n miores optare volūt. ꝺ cle. nō reſi. c. i. nec vult quis iactare pecunias ſuas. ff. ꝺ ꝓba. cū de indebito. ꝛ no. ꝙ in ꝑbēdis diſtinctū n̄ reꝓbat impitas vt vna ſit melior altera. ꝛ fac ad ea q̄ no. ꝺ ma. ꝛ obe. ſtatuim⁹. q̄d ſi in tali eccl'ia miorem magis forte ex cā ſibi gratā mutare velit ꝛ optare antiq̄or canonic⁹ nūq̄d poterit. videt ꝙ nō. j. ꝺ ꝑbē. cū de nō ſacerdotali ꝯ. credo. q2 q̄ꝺ fauore ꝛc̄. j. ꝺ re. iu. q̄ꝺ ob grāȝ. C. ꝺ legi. q̄ꝺ fauore ff. de legi. nulla iuris rō. in ſi. ꝛ ar. ff. ꝺ vſu. ꝛ ha. l. vl. ꝛ ſatiſfactū creditori intelligit quōcūqȝ ſatiſfiat. ad dec. cū de non. dico illud in mandato ſpeciale. cuius formam tranſgredi non lȝ. vt ibi pȝ. al's regulant ꝯ. quia cū lȝ plus ꝛ minus. ſ. de re. iu. cū lȝ. cum concor. ſuis.

antiquiores[3] canonici gradatim[a] meliores[b] ſi voluerit poſſint cū vacāt[c] p ſe vel p alios[d] optare ꝑbendas. ꝓuideri mādamus alicui ꝺ prebenda nulli alij de[e] iure debita ꝓximo[f] inibi vacatura. huiuſmodi n̄ obſtante mandato[g] poterunt ipſi antiquiores iuxta conſuetudinem eandem optare cū prebenda vacabit. et illa que optata non fuerit[h] . ſi nulli[i] ſit debita. erit illi pro quo ſcripſimus conferenda. ¶ In ꝑbēdis vo apud ſedem aplicā vacantibus[k] cum de ipſis ꝑ romanū pon. ordinatur[l]. locus predicte[m] conſuetudini nō exi

c ¶ Cū vacāt. nō vacantes ḡ optare vel acceptare nō poteſt. ſȝ h q2 conſuetudo id non hȝ. idem. n. de nō vacātibus crederem. ſi conſuetudo eſſet eadem rōne.

d ¶ Vel alios. hic. n. ineſt regula ꝙ id pōt q̄s p aliū q̄ꝺ p ſe. j. ꝺ re. iu. pōt q̄s. cū ſuis ꝯcor. ꝺ h tū dic. vt ibi dixi.

e ¶ De iure debita. p h ſat̄ pȝ ꝙ pōt fieri mutatio. ꝯſuetudo. n. eſt ius q̄ddā. vt. s. dixi. ſȝ de conſuetudine debet hec ꝑbenda antiquiori qui mutare voluerit. ḡ de iure nō igit eſt de iure hec ꝑbenda debita impetrāti. ſed alia non optata. vt. j. papa rn̄dȝ. ꝛ h idem ꝓbabat olim p decre. de conceſ. preben. ex parte. in ſi.

f ¶ Proximo. ꝛ ſi nō adijceret ꝺ ꝓxia intelligēdū eſſet al's q̄ rōe de ſecunda ꝛ tertia. ꝛ ſic de ſingulis. ꝓbat hoc. ff. de verbo. oblig. eum qui calendis.

g ¶ Mādato. q̄ mādat tibi ꝓuideri de prebenda ꝛc̄.

h ¶ Nō fuerit. ex q̄. n. vacat ꝑbenda neceſſe eſt vnam remanere nō optatā. de illa igit ꝓuideat impetranti.

i ¶ Nulli. puta ꝑori tpe impetratōis. s. ti. ꝑx. tibi. ꝛ. j. de ꝑben. eum cui. ꝛ. c. ſi poſtq̄. Io. an.

k ¶ Vacātibꝫ. iſte oli de ꝯſuetudine ꝯferebant a papa de accuſa. accedēs. hodie ꝟo de iure cōi ſedes aplica illa confert. j. de ꝑben. lȝ. ꝛ de quibꝫ bn̄ficijs vel ꝑbendis intelligant. dic vt. e. n. ꝑxi. ꝛ. c. ſeq.

l ¶ Ordinat. ſed quare dic h cū alius de ipſis ordinare non poſſit. vt dixi. s. in glo. ꝑxi. dico ꝙ interdum p alios de talibꝫ ordinat. puta cū papa de ipſis nō ꝓuidit. j. mēſem. vt. j. ꝺ ꝑben. ſtatutū. ꝛ tūc nō haberet locū. ꝟ. iſte cū lo

cū ſolū habeat cū papa ꝓuidit. vt pȝ per lrām. Sed pone de ſpeciali poteſtate tributa a dn̄o papa. q2 generalis non ſuffic. vt in pre. decre. lȝ collata eſt p alium talis ꝑbenda. nunquid locum habebit iſte. ꝟ. ꝛ dico ꝙ ſic. ar. s. e. ꝟbo p ſe vel p alios. vt. j. de reg. iur. qui fac. cū ſuis cōcor. hoc optime ꝓbat. j. de preben. li. qui. ꝛ. s. ti. ꝑx. cū aliquibus.

ſtit. Ne aūt ꝑtextu eiuſdē conſuetudis ꝓuiſiones[n] auctoritate ap. faciēde vltra debitum differant. ſtatuimus vt executores ſup ipſis ꝓuiſionibꝫ[o] deputati optare volētes p. xx.[p] dies dūtaxat[q] expectēt quibꝫ elapſis libere in non optatis ad exequēda ſibi mādata[r] ꝓcedāt ꝑfata ꝯſuetudine nō obſtante. ¶ Bonifacius. viij.

De poſtulatōe prelatorum.

Perpetuo[s] ꝓhibem⁹ edicto: ne ſub aliqua ex his formis quas pernitioſa[t] curioſitas adinuenit. eligo poſtulando et poſtulo eligendo.

m ¶ Predicte conſuetudini. q2. ſ. antiquior ꝑuato gradu mutare nō poterit

n ¶ Prouiſiones ꝑbendaꝝ. q2 canonicatus collatus erat p papā. vel p executores auctē pape. l' ꝯferri pōt.

o ¶ Prouiſionibꝫ. erāt ḡ dati ad ꝓuidendū vel forte ad compellendū tantū. vt. j. dicam

p ¶ Xx. dies. ſit is delatio tpis. j. ꝺ elec. c. i. ꝛ. c. cupientes. ꝛ credo h tps currere a tpe ſciētie. j. de conceſ. ꝑben. q2 diuerſitatē. cum ſimi.

q ¶ Dūtaxat. credo ꝙ lrā iſta loquit de omibꝫ optare volentibꝫ. ſic in ꝑrali ꝓlata eſt. vn̄ nō ſolū primus antiquior ſȝ ꝛ ſcōs ꝛ terti⁹ ꝛ q̄rtus. ꝛ ſic de ſingulis inter oēs ſolos. xx. dies hēbūt. ſi. n. ꝯ. diceremus iā ſeq̄ret ꝙ ſi. xx eſſent canonici ꝛ oēs deberent xx. dies hr̄e. iā haberent annū ꝛ vltra q̄ꝺ eēȝ abſurdū. ꝛ ꝯ mētē iſti⁹ decr. q̄ i ꝑrali dic volētes. ꝛ dic dūtaxat. ꝛ ꝑm h antiq̄or optare nolēs ip̄ediet alios. q2 nō optabit. j. xx. dies. nec alij poterūt an̄ ipm optare. ꝛ ſic erit caſus q̄ q̄s punit ſine culpa. ſȝ nō ē ſine cā. j. ꝺ re. iu. ſine culpa. vel ē in culpa. q2 capl'm poterat ipi antiq̄ori ſtatuere t'minū puta duoꝝ dieꝝ ad mutādū l' optādū. ꝛ ſic loc⁹ daret ſequētibꝫ. ꝛ ſic ꝺ ſingul'. ꝛ ſi h nō fec ſibi iputet. fiet. n. ꝓuiſio in nō optata ꝛ ſi ꝺ exꝑſſa volūtate cāonicoꝝ apparȝ ꝙ mutare nolūt n̄ hēbit neceſſe p hos dies expectare. i eoꝝ. n. fauorē ē h dilatio iducta. vn̄ ꝛ ei r̄nūciare pn̄t. ꝛ fa. q̄ꝺ dixi i gl. nō. n.

r ¶ Mādata. vt ſi mādatū ē ꝙ ꝓuideāt debeāt ꝓuidere ſi mādatū ē ꝙ compellāt debeāt cōpellere. j. ꝺ conceſ. ꝑben. executor. ꝛ duobus. c. ſeq.

s ¶ Perpetuo. ſi aliq̄s eligat poſtulādo vl' poſtulādū vel in poſtulādū. vl' poſtulet eligēdo vl' eligēdū vl' i eligēdū. tal' electio l' poſtulatio ē irrita ipo iure. Si āt dicat eligo ꝛ poſtulo ꝓut meli⁹ ꝺ iure valere ꝑt idē niſi ꝓbabil'r dubitaret an eēȝ eligēd⁹ l' poſtulād⁹ ꝛ tūc cōſenſus tpe eligat alterā viā electōis. ſ. l' poſtulatōis. q̄ electa ad alterā r'dire n̄ poterit. h dic ꝛ ꝓuidit iſta decr. ꝯ aduocatoꝝ iptias q̄ his formis vtebāt. ꝛ edita fuit ad declaratōeȝ eoꝝ q̄ no. lxiij. di. valētinian⁹. ꝛ. s. e. c. vl.

t ¶ Pernicioſa. ſunt q̄dā q̄ volūt eē curioſi vbi nō expedit. ꝛ ꝑnicie iducūt. ad h. s. ꝺ reſcrip. cū cōtigat. de ſimo. ꝛ ſi q̄ones. C. ꝺ ſi. inſtru. l. vl. ad ſi.

v ¶ Eligo poſtulādo. ſic. n poſtulād⁹ eligi n̄ dȝ. s. e. c. vl. s. ꝺ ele. inotuit. ſic nec eligēd⁹ poſtulari. q2 poſtulatio ſoli ḡre inīit. s. e. bōe. ꝛ. c. p. electio āt iur cōi. ꝺ ele. publicato ꝛ matrimoniale ꝯhit viculū. ꝺ traſ. ınt. vn̄ oli indifferēt vtebamur his vocabul' eligo ꝛ p⁹tulo ꝛ eligebam⁹ p⁹tulādo. ꝛ p⁹tulabam⁹ eligēdo. lxi. di. his oib⁹. lxiij. di. lrās hodie